

Σεπτεμβριανά 1955

μια ακόμη μαύρη σελίδα για τους γείτονες Τούρκους.

Το 330μ.Χ., 11 Μαΐου, θεμελιώνεται η Κωνσταντινούπολη και καθίσταται η πρωτεύουσα του βυζαντινού ελληνισμού(βυζαντινής αυτοκρατορίας).Σημείο αναφοράς παγκόσμιο για πολλούς αιώνες. Ακτινοβολεί ελληνικό πνεύμα και Ορθοδοξία. Είναι η "Νέα Ρώμη"του αυτοκράτορα Μ.Κωνσταντίνου και περνά στο θυμικό των Ελλήνων ως η "Βασιλεύουσα" στα χρόνια της βυζαντινής εποποιίας και ως "Πόλη" στα δύσκολα χρόνια της τουρκοκρατίας.Οι τούρκοι την ονομάζουνΙσταμπούλ"πουείναι παράφραση της προτάσεως "εις την Πόλη». Σύμβολο της μεγάλης ιδέας του γένους "πάλι δικά μας θα 'ναι".

Η παρουσία των Ελλήνων εις περιοχές της Τουρκίας (Πόντος, Μικρά Ασία κλπ)είναι συνεχής και διαχρονική. Μετά τη μικρασιατική καταστροφή υπογράφεται το 1927 η συνθήκη της Λωζάνης, η οποία προβλέπει ότι από την υποχρεωτική ανταλλαγή των πληθυσμών εξαιρούνται οι Έλληνες της Πόλης και οι μουσουλμάνοι της Δυτικής Θράκης.Μετά την υπογραφή της συνθήκης αρχίζει συστηματικά οργανωμένο σχέδιο οικονομικής και φυσικής εξόντωσης των Ελλήνων.

Συγκεκριμένα:- Το 1923 Έλληνες της Κωνσταντινούπολης, Τενέδου και Ίμβρου, 30.000 στον αριθμό, καταφεύγουν εις την Ελλάδα για να σωθούν. Απαγορεύτηκε σε αυτούς να επιστρέψουν και οι περιουσίες των δημεύτηκαν. Οι αιρετοί άρχοντες Ίμβρου και Τενέδου απολύονται και απαγορεύεται να λειτουργούν ελληνικά σχολεία. Το 1930 η Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας ψηφίζει νόμο ο οποίος απαγορεύει να ασκούν οι Έλληνες 30 επαγγέλματα. Ο στόχος προφανής. Πολλοί έρχονται ως πρόσφυγες εις την Ελλάδα.Την περίοδο 1941-42 ψηφίζεται νόμος, γνωστός ωςVarlıkVergisi, με τον οποίο επιβάλλεται υπερβολική φορολογία εις τους ομοεθνείς μας. Υπολογίζεται ότι 2.000 Έλληνες έχασαν την περιουσία τους.Επί πλέον επιστρατεύει χιλιάδες άντρες ηλικίας 18 έως 45 από Έλληνες, Εβραίους και Αρμένιους και τους οδηγεί εις τα βάθη της Ανατολίαςεις τα στρατόπεδα εξόντωσης.Μέχρι το 1955 ο τουρκικός τύπος, με τις ευλογίες των κυβερνήσεων, με δημοσιεύματα προσπαθεί να εμφανίσει το Οικουμενικό Πατριαρχείο και τους Έλληνες της Πόλης να επιδιώκουν την ένωση με την Ελλάδα και την αναβίωση της Μεγάλης Ιδέας και της Ρωμαϊκής

αυτοκρατορίας.Καταβάλλεταιπροσπάθεια από τους κυβερνόντες Τούρκους να φανατίσουν τους πολίτες τους και ιδιαίτερα τους εθνικιστές με σκοπό να χρησιμοποιηθούν την κατάλληλη στιγμή.

Πιστεύουν οι Τούρκοι ότι η κατάλληλη στιγμή έφθασε. Το καλοκαίρι του 1955 ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος αγωνίζεται για την ένωση της Μεγαλονήσου με την Ελλάδα. Η προσπάθεια αυτή ερμηνεύεται ως απειλή εξαφάνισης των τουρκοκυπρίων. Ο τούρκος πρωθυπουργός VarlikVergisi, δηλώνει ότι στις 28 Αυγούστου οι Έλληνες θα σφάξουν τους τουρκοκύπριους. Επί πλέον τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γείτονές μας οφείλονται εις την δράση των Ελλήνων. Το σκηνικό είναι έτοιμο. Το σύνθημα μένει για να δράσει σχεδιασμένα και προγραμματισμένα ο όχλος και οι φανατικοί. Η στιγμή του προγκρόμ έφθασε.

Πράκτορας της Τουρκίας τοποθετεί βόμβα εις το τουρκικό προξενείο στη Θεσσαλονίκη, η οποία εκρήγνυται και παίρνει φωτιά το παραπλήσιο σπίτι, εις το οποίο πιθανολογείται ότι γεννήθηκε ο Κεμάλ Ατατούκ. Επρόκειτο για τον Οκτάι Ενγκίν, ο οποίος σπούδαζε εις τη Θεσσαλονίκη, και ο οποίος αργότερα έγινε διοικητής τουρκικής περιοχής. Αυτό είναι, το σύνθημα δόθηκε. Το "νέο" έφθασε γρήγορα εις την Πόλη.

Ο συγκεντρωμένος όχλος που είχε από ημέρες μεταφερθεί στην Πόλη, περίπου 300.000 άνθρωποι, αρχίζει το έργο του. Καταστρέφει ότι μη μουσουλμανικό υπάρχει και κυρίως ότι ελληνοχριστιανικό. Σπίτια καίγονται, καταστήματα λεηλατούνται και παραδίνονται εις τις φλόγες, εκκλησίες βεβηλώνονται και ιερείς οδηγούνται σε περιτομές και εις τον θάνατο. Άλλοι γυμνώθηκαν και διαπομπεύθηκαν, εξαναγκαζόμενοι να φωνάζουν: «Η Κύπρος είναι τουρκική», ενώ υπάρχουν μαρτυρίες ότι σε κάποιο ιεροδιάκονο έγινε αναγκαστική περιτομή. Ο Επίσκοπος Παμφίλου Γεράσιμος και ο ηλικιωμένος μοναχός Χρυσάνθος Μαντάς ξυλοκοπήθηκαν μέχρι θανάτου, ενώ ο Μητροπολίτης Ηλιουπόλεως Γεννάδιος παραφρόνησε από τους ξυλοδαρμούς και ύστερα από λίγο χρόνο απεβίωσε. Από τη μανία του όχλου και τα νεκροταφεία βεβηλώθηκαν. Γυναίκες βιάστηκαν. Υπήρχε σχέδιο εξαφανισμού συγκεκριμένων στόχων. Καταγεγραμμένοι ονομαστικά. Πολύ μεγάλες οι ζημιές υπολογίζονται σε 1 έως 2 δισεκατομμύρια τουρκικές λίρες της εποχής.

Ο τύπος της εποχής γράφει «θάνατος στους γκιαούρηδες», «θάνατος στους Έλληνες προδότες», «εμπρός για τη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα» κ.ά. Αυτά ήταν και τα συνθήματα που ακούγονταν κατά τη διάρκεια της λεηλασίας. Αφού ολοκληρώθηκε η λεηλασία την 02.00 ώρα της 7^{ης} Σεπτεμβρίου κηρύχτηκε στρατιωτικός νόμος και ηρέμησαν τα πράγματα. Το κυρίως προγκρόμ έγινε εις την Κωνσταντινούπολη. Έκτροπα και λεηλασίες έγιναν και εις την Σμύρνη.

Ο ασθενής και κλινήρης Έλληνας πρωθυπουργός δεν μπορούσε να αντιδράσει. Μετά την ανάδειξη του Κωνσταντίνου Καραμανλή στην πρωθυπουργία στις 6 Οκτωβρίου 1955 και την αποχή της Ελλάδος από γυμνάσια του Ν.Α.Τ.Ο. στην Μεσόγειο, η Άγκυρα υποχρεώθηκε να αποδώσει μια στοιχειώδη ηθική ικανοποίηση στην Ελλάδα. Στις 24 Οκτωβρίου τίμησε σε ειδική τελετή στο στρατηγείο του Ν.Α.Τ.Ο. στην Σμύρνη την ελληνική σημαία, την οποία ύψωσε ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών.

Από το 1955 έως το 1958 οι Έλληνες της Πόλης προόδευαν οικονομικά. Από το 1958 αρχίζει πάλι κύκλος διωγμών. Έτσι, το έτος αυτό εκδηλώνεται σαμποτάζ οικονομικό εναντίον των επαγγελματιών και εμπόρων. Το 1964 ανακαλούν οι τούρκοι το σύμφωνο φιλίας των δυο χωρών με αποτέλεσμα 65.000 Έλληνες να απελαθούν χωρίς αποζημίωση από την Πόλη μέχρι το 1965. Επίσης, το 1964, άρχισε να εφαρμόζεται ο νόμος περί «ανοικτών φυλακών» στην Ίμβρο. Με την ελεύθερη δράση και κυκλοφορία των φυλακισμένων στο νησί οι Έλληνες αναγκάζονται να το εγκαταλείψουν. Το 1971, το έγκλημα ολοκληρώθηκε με την αυθαίρετη απαλλοτρίωση των ελληνικών περιουσιών. Την ίδια χρονιά, η Άγκυρα έκλεισε τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης.

Σήμερα εις την Πόλη ζουν πολλοί λίγοι Έλληνες. Μετριούνται σε χιλιάδες με τα δάκτυλα του ενός χεριού. Η Ελληνική μειονότητα έχει εξαφανιστεί. Οι περισσότεροι από αυτούς είναι ηλικιωμένοι. Η συστηματική προσπάθεια χρόνων απέδωσε καρπούς. Οι μουσουλμάνοι της Θράκης, Έλληνες πολίτες, αυξάνονται και πληθύνουν γιατί δεν εφάρμοσε η πατρίδα μας τακτικές γενοκτονίας και αφανισμού μειονοτήτων.

Κλείνουμε με λίγες απλές σκέψεις, επίκαιρες πάντα, γιατί οι εξ ανατολών γείτονές μας φροντίζουν να μας θυμίζουν γεγονότα που

φέρουν εις την επιφάνεια στιγμές από το παρελθόν τους για το οποίο δεν θα πρέπει να αισθάνονται και τόσο υπερήφανοι.

Ξέρουμε να φυλάμε Θερμοπύλες. Γνωρίζουμε να αγωνιζόμαστε για πατρίδα Ελλάδα, Ελευθερία, Δημοκρατία και Ελευθερία.

Τις έννοιες αυτές που γεννήθηκαν εις την Ελλάδα αποδείξαμε ότι γνωρίζουμε και έχουμε τις δυνάμεις να τις υπερασπιστούμε. Μέχρι τελικής νίκης. Μέχρι της τελευταίας ρανίδος του αίματός μας. Ένα μικρό μνημόσυνο εις τα αθώα θύματα των Σεπτεμβριανών ή κατά άλλους "της νύκτας των κρυστάλλων".

Αιωνία η μνήμη.

Το αίμα τους ποτίζει τον Ελληνισμό.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός